

เกาไม่ถูกที่คัน

(หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน เทศน์หลังฉันเช้า ณ วัดป่าบ้านตาด ๒๒

พ.ศ.๕๓)

(คณะรองปลัดกระทรวงการคลัง จากกรุงเทพฯ เข้ามากราบเรียนหลวงตา)

ผู้กราบเรียน รองปลัดกระทรวงการคลังจะขอชี้แจงกราบเรียนหลวงตา

หลวงตา อย่ามาชี้แจงนะ ถ้าไม่ได้เรื่องแล้วเราไม่เล่นด้วยนะ อย่ามาเล่นลิ้นกับเรา
นะ ก็เลสมันชอบเล่นลิ้นนะ ลิ้นหวานด้วยนะ กัดตบกัดปอดคนก็คือลิ้นหวานๆ
นั่นแหละ เราพูดจริงๆ ธรรมนี้ต้องตรงไปตรงมา อย่ามาเล่นเล่นเล่นเหลี่ยมใส่
กับธรรมนะ ไม่ได้ ไม่งั้น “ธรรม” ไวใจตายใจไม่ได้นะ ถ้า “ธรรม” เหลาะแหละ
โลเลไม่ได้ ต้องตรงไปตรงมา อะไรขัดธรรม ปิดออกเลย ปิดออกเลย เหมือน
กับ “ทองคำ” กับ “ซีหนูราซีหมาแห้ง” แปรเปื้อนกัน ต้องปิดออกล้างออกทันที

ผู้กราบเรียน ขออนุญาตกราบเรียนหลวงตาให้ปลัดกระทรวง ท่านจะขออนุญาตกราบ
เรียนเรื่องความเป็นไปเป็นมาครับ เรื่องเงินรวมบัญชีนี้แหละครับ

หลวงตา โอ๊ย ไม่อยากฟัง เด็กมันก็ฟังได้แล้ว ผู้ใหญ่จำเป็นอะไรจะโง่ยิ่งกว่า
เด็ก แล้วมาแจงนั่นแจงนี้ แล้วก็กัดตบกัดปอดเงินกองใหญ่ซึ่งเป็นหัว
ใจของโลกไป เราไม่เห็นด้วยเลย นี่ละ ธรรมไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นจึงแข็ง
แกร่งเลย ใครเอาตามนี้ก็เอา ถ้าไม่เอาแล้วปิดเลยเรา ไม่เล่นด้วย เพราะเรา
สอนโลกเพื่อเป็นธรรมล้วนๆ นี่นะ อะไรขัดต่อธรรม ไม่เห็นด้วย ก็บอกไม่
เห็นด้วยทันทีๆ ที่จะเอาไปชี้แจงนั่นนี่แล้วจะมาโกยเอาอันนี้ออกไปนี่ เราไม่
เห็นด้วยเลย กองนี้กองใหญ่ ประชาชนทราบทั่วประเทศไทย รักษากันมาตั้ง
ดึกดำบรรพ์ จะเอากลมาหาใดมาเกลี้ยมากล่อม มารุกมารานเอาเงินกองนี้
เหตุการณ์ที่จะมารุกมารานมันก็มาจากภายนอกต่างหากนี่นะ

เช่นอย่างกั๊กีมเขามา นี่ รัฐบาลไหนมา รัฐบาลไหนกั๊กีมมาๆ ลูกศิษย์เรามีอยู่
ทุกกระทรวง มาเล่าให้ฟังแล้วเราสลดสังเวชนี่นะ วงราชการงานเมืองเรานี่นะ
เราไม่ได้เอาของเล่นๆ มาพูดนะ ลูกศิษย์ลูกหาเรามีทุกกระทรวง ละเอียดลออ
เขาเล่านี้เขาจะไม่มีเรื่องโกหก จะเล่าอะไรนี่ละเอียดลออเรื่องทุจริตสกปรก
โสมมในวงราชการต่างๆ มาเล่านี้ เราสลดสังเวช เก็บไว้ในลิ้นชักๆ อันนี้สิ่งเหล่านี้
น้ำมันกระจายระบายออกมาๆ มากวนละที่นั่นนะ รัฐบาลไหนตั้งขึ้นมา ตั้งขึ้นมา มี
น้อยมากที่จะพอดูได้นะ นอกนั้นมันมีแต่เหล็กแต่เหลวๆ ไปเรื่อย ๆ นะ แล้ว
กองนั้นเป็นนั่นกองนี้กองนี้เข้ามาเลยนะ

แล้วไปหาผู้ขายมีเขามาจากเมืองนอกเมืองนาไม่เห็นปรึกษาหารือกับใครเลย ใครตั้งเป็นรัฐบาลขึ้นมาก็ตั้งอำนาจไปกู้เงินกู้ทองกอบโกยมาจากเมืองนอกแล้วก็มาทับหัวเมืองไทย รัฐบาลชุดนี้ผ่านไปก็หนี้เต็มหัวอยู่เอา รัฐบาลชุดนั้นตั้งขึ้นมาก็ละ ก็ไปเอากอบเอาโกยมาอีก ทับหัวเมืองไทยอีก หนี้สินจึงทับอยู่เวลานี้มีอยู่เท่าไร มันจนกระดุกกระดิกไม่ได้แล้วนะเวลานี้ เมืองไทยจะตาย แล้วไปกอบโกยกู้มาทำอะไร? ถ้าเป็นผู้ใหญ่แล้วจะไม่กลัวเลย ตั้งแต่ชำระหนี้อยู่นี้มันก็เป็นจะตาย หามาพัฒนา พัฒนาอะไร? คิดหนี้ติดสินเขาพะรุงพะรังมันพอจะตายแล้ว เอามาพัฒนาอะไร? แต่หนี้สินเขามันก็พอแล้วนี่นาติดอยู่เวลานี้นะ แล้วกู้มาแล้ว กู้มาแล้วก็เอานั่นละมาทับประชาชนอีกทีหนึ่ง ๆ แล้วดีไม่ดีไหลเข้าเงินกองสมบัติตบไตใส่ถุงของชาติหัวใจของชาติออกไปอีก ที่นี้มันก็เลยจะแหลกเหลวไปหมดนะเมืองไทยเรา นี่ “ธรรม” จับดูหมด เรื่องกิเลสก็คือความสกปรกเห็นแก่ตัวต้องแก้ว่าดีตลอดไป แต่ “ธรรม” ไม่เห็นแก่ตัว เห็นแก่ธรรมความสัตย์ความจริงล้วน ๆ มียังงัวกัณฑ์ไปตามเรื่อง นี่เวลานี้เรานำออกมา มาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้เป็นธรรมล้วน ๆ นะ

เราไม่ได้เป็นข้าศึกศัตรูกับผู้ใดฝ่ายใดก็กัณฑ์กันนั้น ใครผิดใครถูกว่ากันไปตามผิดตามถูก ผู้ที่จะแก้ไขตามอรรถตามธรรมสมนามว่าเป็นลูกชาวพุทธเราก็ต้องแก้ไขตัดแปลงไปตามนั้นก็คือลูกชาวพุทธ บ้านเมืองก็สงบร่มเย็นคนนั้นว่าอย่างนั้นใครจะเห็นว่าตัวผิดไม่มีละ เรื่องของ “กิเลส” ถูกทั้งนั้น ถูกทั้งนั้น แม้เขาจับตัวได้ ก็ว่า “เขาหา” ยังว่า “เขาหา” ไปติดคุกติดตะรางเต็มเรือนจำอยู่นั้น ถามว่า “นี่ทำไมจึงมาติดคุกติดตะรางอย่างนี้ละ?” ยังตอบอีกว่า “เขาหาว่า” แล้วที่นี้ความจริงไปจนไปลึกจริงๆ ไหม? ว่า “จริงๆ ละครับ” เนะ มันยอมรับความจริงเมื่อไร กิเลสไม่ยอมรับความจริง คนชั่วไม่ยอมรับความจริงเหมือนกัน เราก็พูดให้ฟังอย่างนี้แหละ มาชี้แจงอะไรเราก็ทราบหลักใหญ่อยู่แล้วนี่นา มาชี้แจงอะไร?

รองปลัดฯ ผมก็เป็นลูกศิษย์ของหลวงตาครับ ผมมากทราบหลวงตาหลายครั้งแล้ว
หลวงตา อ้อ ก็ลูกศิษย์กับหลวงตานี้ชดกันเวลานี้นะ ถ้าคนอื่นไม่ใช่ลูกศิษย์แล้วเราก็อไม่เล่น เข้าใจไหม? เขาอยู่เมืองนอกเมืองนาอยู่ที่ไหนไม่เกี่ยวข้องกับหลวงตา ไปหากัดเขาทำไม? ไม่ใช่หลวงตาหมา เข้าใจไหม? ถ้าเป็นลูกศิษย์กับ

อาจารย์นี่แล้ว ฟัดกันเลย พอกัด กัด พอถีบ ถีบกันเลย เข้าใจไหมละ ก็อย่าง
นั้นซี

รองปลัดฯ เอาหลักฐานมาให้หลวงตาดูว่าเงินหลวงตายังอยู่เรียบร้อย เงินสดก็ไป
เข้าบัญชีที่ธนาคารกลางที่นิวยอร์กนะครับ ตอนนี่ก็ได้ดอกเบี้ยมาแล้ว ทองคำก็
เข้าไปอยู่เรียบร้อยหมดแล้วครับ ตอนนี่เรามีเงินทุนสำรองนี่นะครับ ๓๐,๐๐๐
กว่าล้านเหรียญสหรัฐฯ เงินเหรียญของหลวงตาก็อยู่ในนี้ ทองคำก็อยู่ในนี้ เดี่ยว
ผมจะให้หลักฐานไว้

หลวงตา เอาละ พูดเท่านั้นละ เราไม่อยากพูดอะไรมากนัก

รองปลัดฯ ถ้าหลวงตาให้ มอบบริจาคมาอีก ก็จะเข้าไปอยู่ที่ตรงนี้อีกครับ

หลวงตา เก็บไว้ซะก่อน ไม่เล่นด้วยละ ชี้เกียจยุ่ง ประสาทระดาศ ยุ่งอะไรระดาศ

รองปลัดฯ เดิมทีก่อนที่จะเกิดปัญหานี้ เงินตั้งเดิมมันมีเยอะ แล้วก็เราก็ถูกฝรั่งเข้า
มาทำ เงินของเราที่ เหลือ ๓ หมื่นกว่าล้านเหรียญ มันก็เหลือ ๘ ร้อยกว่าใน
สมัยเมื่อกรกฎ ๒๕๕๐ ที่นี้รัฐบาลก็ต้องไปปรับภาระใช้หนี้บอกว่า ชาวบ้านที่
ฝากเงินไว้กับธนาคารต่างๆ

หลวงตา เอาละหยุด ชี้เกียจฟัง ไม่เอาละ แค่นั้นละ พอ ไม่อยากฟัง

*มหาเถรที่ไม่ค้น ที่ค้นไม่เถร จึงไม่อยากฟัง เหล่านี้ก็จัดไปแล้วก็จัด
ไปแล้ว มาเถรมันอะไรเนีย ตรงส่วนใหญ่นั้น ว่า “เงินหลวงตาไม่แตะ เงิน
หลวงตาไม่แตะ” แล้วไอ้ที่มันจะงาบมันอยู่ตรงไหนไม่เห็นมันพูดบ้างนี่นะ
มันอดคิดไม่ได้นี่นะ...*

...(เทศน์ต่อคล้ายกับเมื่อวานนี้)...